

ประกาศกระทรวงพาณิชย์

เรื่อง การจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทและเงินสำรอง
สำหรับค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันวินาศภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ย
ประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทและเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกัน
วินาศภัย ลงวันที่ 27 ธันวาคม 2543 และฉบับที่ 2 ลงวันที่ 26 กันยายน 2545

ข้อ 2 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้จากเบี้ย
ประกันภัยรับสุทธิ (Net Written Premium) ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(2.1) การประกันภัยการขนส่งเฉพาะเที่ยว ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวน
ในรอบเก้าสิบวันนับย้อนหลังจากวันจัดสรร

(2.2) การประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทาง ที่มีระยะเวลา และ
ความคุ้มครองสูงสุดไม่เกิน 6 เดือน ให้จัดสรรไว้เต็มจำนวนในรอบสามสิบวันนับย้อนหลังจากวันจัดสรร

(2.3) การประกันภัยประเภทอื่น นอกจาก (2.1) และ (2.2)
ให้จัดสรรไว้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่คำนวณได้จากวิธีเฉลี่ยรายเดือน ($1/24^{\text{th}}$ system)

ทั้งนี้สำหรับการประกันภัยใดที่มีระยะเวลาความคุ้มครองมากกว่า 1 ปี ให้คำนวณจาก
ฐานที่คำนวณได้จากวิธีเฉลี่ยรายเดือน ($1/24^{\text{th}}$ system)

ข้อ 3 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยต่อ ในกรณีที่มีการเอาประกันภัย
ต่อกับผู้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(3.1) การเอาประกันภัยต่อโดยวิธีทำสัญญาล่วงหน้า (Treaty
Reinsurance) ให้จัดสรรไว้โดยหักจากเบี้ยประกันภัยต่อไม่น้อยกว่าจำนวนที่ได้กำหนดไว้ในสัญญา
ประกันภัยต่อของบริษัท และให้ปรับปรุง ณ สิ้นปีปฏิทินหรือสิ้นปีสัญญาประกันภัยต่อ ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการใน (2.1) (2.2) หรือ (2.3) แล้วแต่กรณี

สำหรับการเอาประกันภัยต่อโดยวิธีทำสัญญาล่วงหน้าประเภทไม่กำหนดสัดส่วน
แน่นอนทุกประเภทของการประกันวินาศภัย บริษัทไม่ต้องจัดสรรจากเบี้ยประกันภัยต่อ

(3.2) การเอาประกันภัยต่อโดยวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
 ทุกประเภทของการประกันวินาศภัย ให้จัดสรรโดยหักจากเบี้ยประกันภัยต่อตามหลักเกณฑ์และวิธีการใน
 (2.1) (2.2) หรือ (2.3) แล้วแต่กรณี

การหักเงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยต่อ ตาม (3.1) หรือ (3.2) หากยังไม่ครบตามจำนวน
 ที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ตาม (2.1) (2.2) และ (2.3) แล้วแต่กรณี ให้บริษัทรับภาระในส่วนที่ขาดเพื่อให้
 ครบตามจำนวนที่กำหนด สำหรับการประกันภัยต่อตาม (3.2) หากไม่สามารถจัดสรรได้ตามหลักเกณฑ์
 และวิธีการที่กำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ 4 ให้บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ
 ดังต่อไปนี้

(4.1) ในกรณีที่ได้ตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทนไว้แล้ว ให้จัดสรรไว้
 ไม่น้อยกว่าจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ได้ตกลงไว้แล้วนั้น

(4.2) ในกรณีที่ยังไม่ได้ตกลงจำนวนค่าสินไหมทดแทน ให้จัดสรรไว้
ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนเงินความรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย

(4.3) ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว แต่ยังไม่ได้มีการรายงาน
 ให้บริษัททราบ (Incurred but not reported claims) ให้จัดสรรไว้ตามประสบการณ์จริง
 ด้วยวิธีการ Chain Ladder approach หรือวิธีการที่ใกล้เคียงกันในระดับสากล
 แต่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.5 ของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิรวมทุกประเภทย้อนหลังสิบสองเดือนจากวันจัดสรร

การจัดสรรเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนเฉพาะการประกันภัยรถยนต์ตาม (4.1)
 (4.2) และ (4.3) เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของเงินสำรองที่ต้องจัดสรรตาม (2.3)

ข้อ 5 ทรัพย์สินที่บริษัทจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 นอกจาก
 จะเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือเงินฝากธนาคารประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลาและ
 เงินฝากธนาคารประเภทไม่กำหนดระยะเวลาจ่ายคืน บริษัทอาจใช้ทรัพย์สินดังต่อไปนี้ ก็ได้

(5.1) ทรัพย์สินของบริษัทที่ลงทุนประกอบธุรกิจอื่นตามประกาศ
 กระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัท ซึ่งออกตามความในมาตรา 28 แห่งพระ
 ราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

(5.2) เงินค้ำรับจากการประกันภัยต่อ

(5.3) เบี้ยประกันภัยค้ำรับจากการรับประกันภัยโดยตรง

(5.4) รายได้จากการลงทุนค้ำรับ

(5.5) เงินสมทบค้างรับตามมาตรา 10 ทวิ วรรค 7 แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

(5.6) ลูกหนี้เงินทดรองจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 10 ทวิ
วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535.

ทั้งนี้ทรัพย์สินทุกรายการดังกล่าว ให้ถือราคาตามประกาศนายทะเบียนว่าด้วยการ
ประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท ซึ่งออกตามความในมาตรา 37 (2) แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535

ทรัพย์สินในลำดับที่ (5.5) และ ลำดับที่ (5.6) ให้ใช้เฉพาะบริษัท กลางคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เท่านั้น

ข้อ 6 ทรัพย์สินที่บริษัทจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามประกาศนี้ให้ดำรงไว้ในประเทศ และ
ต้องไม่มีภาระผูกพัน

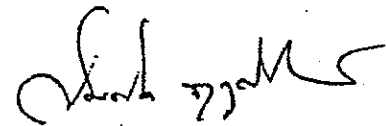
ข้อ 7 ทรัพย์สินที่กำหนดไว้ในข้อ 5 (5.2) (5.3) และ (5.4) ไม่ให้นำมาจัดสรรไว้เป็น
เงินสำรอง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป

ข้อ 8 การคำนวณเงินสำรองตามข้อ 2 และข้อ 4 บริษัทจะต้องมีสมุหบัญชีและกรรมการ
ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทรับรองรายงานการคำนวณเงินสำรอง

การคำนวณเงินสำรองตามวรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2552 เป็นต้นไป
บริษัทจะต้องจัดให้มีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยรับรองการคำนวณเงินดังกล่าว

ข้อ 9 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 30 กันยายน 2548

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์